

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2911/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мазић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5622/19 од 03.12.2020. године, у седници од 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5622/19 од 03.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1607/18 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади нематеријалну штету услед неоснованог лишења слободe за време проведено у притвору у трајању од 178 дана почев од 24.03.2011. године до 15.09.2011. године у износу од 1.602.000,00 динара са припадајућом каматом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка у износу од 16.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5622/19 од 03.12.2020. године ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Тужилац у ревизији указује на погрешну

примену члана 591. ЗКП приликом оцене да ли је кривични поступак против тужиоца правноснажно окончан, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 31.10.2018. године тужилац је тражио накнаду нематеријалне штете у износу од 1.602.000,00 динара са припадајућом каматом.

Тражени износ накнаде штете очигледно је испод ревизијског цензуса од 40.000,00 евра у динарској противвредности, из члана 403. став 3. ЗПП, па је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић